

[1915]

Марюна моя, Діта єдина! Серце моє стиснуте тугою. Мені холодно, тужно до болю. Після того, як тебе не стало видко, мала бажання кинути за тобою й міцно вдержати силою. Учора не могла писати, бо вернулась з лазарету пізно, після 9-ої була нарада. Сиділа, як риба, мовчки, ні одного слова не почули від мене. Ніч спала добре, зовсім спокійно і нічого не бачила у сні. Вже тепер можу робити, здається. Яюсь уся стомилась від хвилювань. Але все так невиразно, та й безперспективно, що жити можна тільки мріючи. І я цим зловживаю, сьогодні балакала з Н[адею]. Вона каже, що зовсім запуталась, об'ясняючись з тобою, але й сама не знає, чи візьме кімнату, бо для тої цілі боїться, і це єдине, що їй потрібно зараз. Ну, хай собі міркує, мені все одно. Гра у нас з самого ранку. Р[ая] дуже спокійна, весела, але не [...]⁴⁷. Я дома, лишуся аж до 9 год., бо сьогодні дежурна. Чекаю, може щось мені скаже Л[юбов] М[ихайлівна]. Вже їй звонила, хоч і була певна, що нічого нового не буде. Буду ждати від тебе хоть двух словечок і прохати весь мир допомогти тобі в роботі, дати сили, здоров'я і радості. Любимий мій, щастє безмежне моє. Не можу без тебе. Ще через те, що не можу жити, благаю берегти своє здоров'я, берегти себе для мене, для нас. Ти прекрасний, єдиний. Стомилась від того, що говорю з тобою. Чи чуєш ти мене, от зараз? Да, ти розумієш мене.

Цілую твої рученята, кожний палець, любов моя.

Твоя Р[оза].

⁴⁷ Слово написане нерозбірливо.

ІР НБУВ. – Ф. 293. – № 223.

Підготовка текстів і примітки Надії Миронець

ЛП

ВЕЧІР ПАМ'ЯТІ ВОЛОДИМИРА ДРОЗДА

5 жовтня ц.р. у Будинку вчителя відбувся вечір пам'яті Володимира Дрозда під головуванням М.Г.Жулинського.

Про місце творів письменника-шістдесятника в українській літературі, його роль у становленні національної самосвідомості, його заповіт своїм рідним¹ і всім нам говорили *М.Жулинський, Ю.Мушкетик, А.Дімаров, Л.Горлач (від Чернігівського земляцтва), Ю.Щербак, Л.Яшина, Л.Піріг, Б.Горинь, В.Сериченко й Н.Прилипка* – земляки митця.

Уривок з роману "Пришестя" читала *Л.Кадирова*, з роману "Острів у Вічність" – *О.Інгатуша*, присвячені йому вірші *І.Жиленко* – *Г.Стефанова; Н.Боянівська* з учнями співали покладений на музику *І.Якубовським* вірш *І.Жиленко* "Прощальна симфонія".

Було показано фільми: відеозапис інтерв'ю з В.Дроздом після присудження національної премії України ім.Т.Г.Шевченка та святкування його 70-ліття в с.Петрушин, відкриття меморіальної дошки; ім'ям письменника названо вулицю в Петрушині.

В.Л.

¹ Див.: СіЧ. – 2009. – № 10. – С. 10-12.